

Климентъ — Търновски митрополитъ.

На 24 май 1884 г. Св. Синодъ избралъ Климента за *Търновски митрополитъ*. Това било голѣма честь. Търновци и цѣлиятъ бѣлгарски народъ приели това съ радостъ. Климентъ посетилъ всички търновски градове и много села и говорилъ поучителни и родолюбиви слова, помагалъ на бедни ученици, подкрепялъ немощни семейства.

Климентъ бѣ прашанъ още три пѣти въ Русия при императора да иска защита и подкрепа за Бѣлгария въ тежки времена. Императорътъ го послуша и помогна. Ала лоши партизани наклеветиха владиката, че неодобрявалъ идването на новия князь Фердинанда. Тогавашното правителство нареди сждъ надъ добрия владика. Намѣри се единъ неблагодаренъ неговъ ученикъ, който за служба наклевети благодетеля си. Сждътъ осжди дѣда Климента на заточение въ единъ манастиръ. Климентъ бѣ правъ и се защищаваше гордо и смѣло, но неправдата повлия на неговото здраве. Той се разболѣ и започна да линѣе. Сетне бѣше освободенъ отъ заточението. Макаръ и боленъ, Климентъ отиде презъ 1896 г. въ Русия при императора Николай II и измоли да бже припознатъ князь Фердинандъ I отъ Русия. Народътъ остана много благодаренъ отъ Климента. Ала болестъта му не се излѣкува. На 10 юлий 1900 год. обичниятъ дѣдо Климентъ почина. Гробътъ му се намира въ търновската църква св. Богородица.

